

коото ѣдва могохъ да станемъ : послѣ же погляднахъ да
 видимъ некого отъ слѣги те си, но не видохъ никого,
 така изгубихъсе, и не знамъ сега гдѣ отхождамъ. То-
 га момѣ казавшай, сожалѣ и царскій сынъ, и тѣри мѣ
 отъ задъ на коня. Скверна та же мома тога показа
 чѣ ѣдинъ пѣть, и отвѣде го при ѣдна пещера, и рече
 къ: Нужда ѣ да влезнемъ тѣва вънѣре, и влезна. Цар-
 скій же сынъ чѣвши вънѣре молва много и выканіе,
 адникна на дѣпка та, да види, каковъ ѣ онаи выкъ,
 виде мома та преображена на ламіа, коя то дѣма-
 не на дрѣги те тамо ламіи: те ви доведохъ ѣдного ю-
 ша [момче). Они же рекоха и: иди го доведи вънѣ-
 ре. Царскій же сынъ чѣвши това, пѣстисе да бега.
 Обаче оттекши скоро, возсѣдна отзадъ на коня мѣ,
 то то и прежде. Юношѣ же много оуплашихъса,
 а та рече мѣ: О юноше, защо си се оуплашилъ тол-
 и треперилъ; онъ же рече: смыслихъ ѣдного челоука-
 отъ дрѣгаре те си и отъ скверницы те си. Мома та
 рече мѣ: моли баща си да те избави отъ тоа страхъ.
 момче то рече: мнимъ, защо нити баща ми може да
 избави отъ това злоключеніе: и абіе дигна очи те
 горе на небо то и рече те си, и помолисе со съ слѣ-
 деи дѣмаючи: Владыко Хрїсте, помогни ми рабѣ твоє-
 му, и избави ме отъ това дѣволско страшилище. И
 та помолившѣся прилѣжно, падна бѣсъ долѣ на зе-
 мѣ та, и като пораженъ валашесе. Онъ же избавивши-
 отиде въ бащины те си палаты.
 Отъ това оубо повѣсткованіе раздѣи, о царю, за-
 совѣтничоко то дѣло беше прелестно и азжанко, и
 вѣрнсе. защо и твой те совѣтницы философи азжатъ,
 само притвораватсе, защо много пазатъ сына ти.